

Landet hos Befolkningen, ved at gribe Leiligheden nu og ikke udsætte. Sagen til senere Sessioner.

Maasse jeg inden jeg siger et Par Ord til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), endnu maatte gjøre en enkelt Bemærkning overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Han udtalte sin Forundring over, at man fra „den Side“, som talte for, at Kirken havde Eiendomsret til de Midler, hvorom her er Spørgsmaal, klanrede sig fast til nogle Dalere mere eller mindre, naar der er Spørgsmaal om at bestemme Lønnen for Præsterne. Først maa jeg maasse hertil gjentage, hvad jeg yttrede før, at efter min Opfattelse har der hidtil just ikke saameget været Spørgsmaal om en større eller mindre Løn til Præsterne, som om hvorvidt det vilde være rigtigst at gaa frem i Ordningen af disse Lønningsspørgsmaal paa den ene eller den anden Maade. Men dernæst vilde jeg sige — og det er den væsentligste Bemærkning — at jeg heller ikke veed, hvad det ærede Medlem sigter til ved at tale om en vis Side, hvis jeg ikke tager feil, søede han til, heri Salen; thi naar jeg undtager det ærede Medlem, der havde Ordet umiddelbart før mig (H. C. D. Müller), tror jeg ikke, at der, navnlig ved Sagens Forhandling i forrige Session, fra nogen Side er fremkommet Udtalelser, som gik ud paa, at Kirken havde en Eiendomsret i egentlig streng Forstand til de Midler, hvorom der her er Tale. For mit eget Vedkommende har jeg gjentagende udtalt, at min Opfattelse af Sagen gaar i en anden Retning. Heller ikke var det derom, at Striden dreiede sig i forrige Session ved den sidste Forhandling i den saakaldte minderværdige Nat. thi det, som efter min Opfattelse øvede den væsentligste Indflydelse paa Sagens Udfald dengang, var den Omstændighed, at der vedtoges et Forslag, som var stillet af to Medlemmer, det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) og et æret Medlem for Ringkjøbing Amt (Madsen), og som gik ud paa at udelade nogle Ord, der fandtes i et Overenskomstforslag angaaende Behandlingen af de mulige Overflud af de Midler, hvor-

om der var Tale, i de enkelte Finantsaar. — Som jeg imidlertid havde Leilighed til at udtale dengang, havde en Antagelse eller Sfe-Antagelse af dette Forslag i Virkeligheden ikke nogen Indflydelse paa, hvorvidt de omhandlede Midler skulde antages at være en Eiendomsgegenstand for Kirken eller ikke. Det, som det omtalte Forslag havde Indflydelse paa, var, hvorvidt der skulde kunne raades over et muligt Overflud af disse Indtægter i det enkelte Finantsaar ved Beslutning alene paa Finantsloven, uden mindste Hensyntagen til nogen Lovs Bestemmelser, eller om man i den Henseende skulde søle sig forsaavidt bunden ved en af Rigsdagen vedtagen Lov, som man overhovedet i Finantslovforhandlingen er bunden ved en given Lov; men det er jo dog klart, at i begge Tilfælde, hvad enten man nu vilde mene, at den endelige Raadighed burde henligge under Finantslovens Behandling uden Indskrænkning af en Lov, eller med mere eller mindre Baaend af en Lov, vilde disse Midler have været undergivne den lovgivende Myndighed. Den Lov, som efter den ene Anskuelse skulde til en vis Grad ialtsald binde ved Finantslovens Behandling, vilde jo nemlig i ethvert Tilfælde være et Værk af den lovgivende Magt og dens Myndighed, og de her omtalte Midler vare jo derved anerkjendte at ligge derunder. — Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) vil jeg til Slutning kun sige, at jeg er ganske enig med ham i den Ytring, han fremførte før overfor det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring), nemlig at det er høist vigtigt, naar det ærede sidstnævnte Medlem havde bebrejdet det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds Svaghed i hans Optræden i Slutningen af forrige Session. Jeg tiltræder ganske, hvad det ærede Medlem for Svendborg bemærkede om, at det ikke var Svaghed, men tværtimod Styrke; jeg er enig med ham deri, at der ofte udfordres meget større Kraft og Styrke til at give efter og vise Smødelommen, end til at staa stivt paa de Meninger, man fra Først af har sluttet sig til, og som ialtsald synes at blive tiltraadte af Flertallet. Jeg tiltror det ærede Medlem Styrke nok til, naar han